

Ráfejeléssel vagy anélkül?

I.

A Könyvtáros 1977/12. és 1978/4. számát tartom a kezemben. Az előbbi 749. oldalán ezt olvasom dr. Bodor József minisztériumi csoportvezetőnek egy olvasó kérdésére adott válaszában: A főiskolák könyvtári szakkollégiumot végző hallgatóinak *képesítése főiskolai* lesz, besorolásuk a Szakalkalmazott II. kategóriába történik. Ezzel szemben az idei áprilisi szám 206. oldalán dr. Urosevics Daniló tollából ezt olvasom: „A szakkollégiumot végzetteknek arra is módjuk lesz, hogy *kétéves „ráfejeléssel”* felsőfokú könyvtárosi képezést szerezzenek a tanárképző főiskolán.” — Nincs itt ellentmondás? Hát most „ráfejeléssel” vagy anélkül?

II.

Ugyancsak az utóbbi számban és cikkben a Budapesti Tanítóképző Főiskolát — helyesen — a könyvtárosképzést is folytató főiskolák között említi a szerző. A következő lapon (!) azonban dr. Károlyi Ágnes a cikkében tagadja ezt. Pedig a szerzők kollégák! Az utóbbi hogyan írhat cikket olyan témáról, amelyben ennyire tájékozatlan? Miért nem hívja fel az illető főiskolát, vagy kérdezi meg a vele esetleg egy vagy szomszédos szobában ülő kollégáját? A KMK-nál nem tudja a jobb kéz, hogy mit „ír” a bal? A lap szerkesztősége miért fogad el ilyen cikket? Nincs, aki a cikkek tartalmát felülvizsgálja, helyességüket ellenőrizze, legalább az ilyen ordító hibákat kiküszöbölje? Az ilyen hibák miatt nemcsak az említett cikkek, de az egész — eleddig általam igen kedvelt és színvonalasnak tartott — lap is hitelét veszti!

Tisztelettel:

Tóth József

1203 Budapest, Ady E. u. 80. I/16.

Ordító hiba?

I.

Dr. Urosevics Daniló cikkében megírta: *nem jelent meg az ígért jogszabály, mely meghatározná, hogy a szakkollégiumot végzettek milyen könyvtári munkakör ellátására jogosultak. Tételesen a 4/1977. (VII. 27.) KM—MüM sz. rendelet sem tér ki rá. Dr. Bodor József idézett nyilatkozata nem jelöli meg — a kidolgozás alatt álló munkaköri szakképesítési rendelet megjelenése előtt nem is jelölheti meg — a szakkollégiumi végzettséggel betölthető munkaköröket. Elvileg is nyilvánvaló, hogy a 411 órás szakkollégium nem adhat olyan szakmai tudást, mint a több mint ezerórás főiskolai könyvtárszakos képzés. Ezért már a szakkollégiumi képzés bevezetésekor megfogalmazták a dr. Urosevics által említett „kétéves ráfejelés” lehetőségét. „A tanítóképző főiskolán végzettek, ha munkakörüik indokolja, a tanárképző főiskolák levelező tagozatán elvégezhetik a könyvtáros-tanári szakot” — mondta a tanítóképzői szakkollégiumok kérdéseivel is foglalkozó nyilatkozatában Miklósvári Sándor, az Oktatási Minisztérium Pedagógusképző Osztályának akkori vezetője. (Könyvtáros, 1976, 3. sz. 124. l.) A jelenlegi bizonytalanságot az új munkaköri szakképesítési rendelet lesz hivatva megszüntetni. Ettől várjuk, hogy pontosan meghatározza: milyen könyvtári munkakörök betöltésére képesít e szakkollégium, és mely munkakörökhöz szükséges könyvtárszakos főiskolai végzettség.*

II.

T. J. „ordító hibának” minősíti, hogy dr. Urosevics Daniló a Budapesti Tanítóképző Főiskolát „a könyvtárosképzést is folytató főiskolák között említi”, míg dr. Károlyi Ágnes „a cikkében tagadja ezt”.

Az idézet pontatlan: dr. Urosevics Daniló csak azt állítja, hogy „1976/77-ben... folyt szakkollégiumi könyvtárosképzés” Budapesten. Az igeidőkre nem kicsinyességből utalok, éppen ezek a lényegesek. Budapesten a szakkollégiumi könyvtárosképzést le-

állították, 1977-ben már nem indult, 1978-ban — az Intézet képviselőjétől nyert értesülésünk szerint — szintén nem indul könyvtáros szakkollégiumi képzés. Igaz, hogy a végző (kimenő) csoport még nem fejezte be teljesen tanulmányait, a nappali tagozaton 8 hallgató, a levelezőn egy csoport még részt vesz a képzésben. Dr. Károlyi Ágnes idézett cikke nem azt tagadja, hogy ilyen képzés folyt, hanem azt, hogy jelenleg folyik. Arnyaltabb lett volna cikke, ha hozzáteszi: az 1976-ban indult csoport még nem végzett, de a könyvtárosoknak — akik tájékoztatására a cikket írta — pontosabb képet ad azzal, ha közli: a főváros a jövő években lényegében nem számíthat a könyvtarosságot szakkollégiumi szinten ismerő tanítókra.

Végül legyen szabad még két megjegyzést fűznöm T. J. leveléhez. Könyvtárosképzésünkben nagyon sok probléma, vitatnivaló, belső ellentmondás van. Nagyon hasznos lenne, ha a figyelem és a vitakedv a tartalmi és tényleges problémák, ellentmondások felé fordulna. Különösen hasznos lenne most, a közművelődési dolgozók képzési rendszerének felülvizsgálatakor. A másik megjegyzésem T. J. levelének hangvételére vonatkozik. A tények közelebbi ismerete azt bizonyítja, hogy az „1976/77-ben folyt” és a (jelenleg) „nem folyik” kijelentések között nincs „ordító” ellentmondás. A valóság néha bonyolult. A képzés ügye különösen az. Akik ismerik, vagy ismerni törekednek problémáit, szerényen szoktak fogalmazni. A tények hiányos ismerete sem jogosít fel vészbírósgái stílusra.

K a t s á n y i S á n d o r
a Könyvtárudományi és Módszertani Központ
oktatási osztályának vezetője

a könyvtárak életéből

Jubileumi olvasópályázat Egerben

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére a Hazafias Népfront Eger Városi Bizottsága és a megyei könyvtár olvasópályázatot hirdetett. A pályázati felhívással azokat kerestük fel elsősorban, akik nem rendszeres olvasók, akiket a könyvtárak látogatói, a könyvesboltok vásárlói közé várunk. A tanulók közül csak a szakmunkásképzősök jelentkezését fogadtuk el. A versenyben mindössze négy szépirodalmi munkát ajánlottunk olvasásra, hogy a kevésbé jártas olvasóknak is legyen esélyük.

A kötelező olvasmányok a következők voltak: *Bogomolov*: Negyvennégy augusztusában, *Fekete Gyula*: A falu szépe, *Moldova György*: Mandarin, a híres vagány, valamint *Sánta Ferenc*: Az ötödik pecsét című műve. Ezek — úgy véltük — megfelelnek az olvasópályázat követelményeinek, értékes szépirodalmi alkotások, érdekes, izgalmas olvasmányok, méltók a jubileumi alkalomhoz. A könyvtárakban több kiadásuk megtalálható, a könyvesboltokban pedig az adott időszakban nagyjából olcsó kiadásban lehetett megvásárolni e műveket.

A felhívást, a részvétel feltételeit és a versennyel kapcsolatos tudnivalókat tartalmazó röplapon feltüntettük Eger könyvtárainak, könyvesboltjainak címét is. Ehhez csatoltuk a jelentkező adatlapját (név, lakcím és munkahely) és az első forduló kérdéseit. A versenyzőknek a négy könyv kapcsán 12 kérdésre kellett írásban válaszolniuk, így a jelentkezéssel egyidejűleg a pályázók már számot is adtak olvasmányaikról. A megadott határidőre harminckilencen küldték be feleleteiket. A válaszokat a megyei könyvtár értékelte.

Az 1978 februárjában megtartott vetélkedőn olvasmányélményeikről, a művek befogadásának mélyebb rétegeiről kellett számot adniuk a versenyzőknek, akik között szakmunkástanuló, szakmunkás, fűtő, könyvelő, mérnök, előadó, laboráns, üzemgazdász és nyugdíjas is volt.

A vetélkedőt két „félidőre” osztottuk. Az elsőben 15 kérdésre kellett írásban válaszolni. A kérdések egy része meghatározott helyzetekre, szereplőkre vonatkozott, ezután pedig egyénre szabott, önálló közléseket, válaszokat kiváltó, a mű befogadására és elfogadására utaló kérdéseket tettünk fel a résztvevőknek.

A négy könyvre adott válaszokból kitűnt, hogy az elutasítást jelentő válaszok száma mindössze 16 volt, a művek elfogadását jelentő 104-gyel szemben. A versenyzők